

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani – L. Holevițcaia

Instanța de apel: CA Chișinău – L. Popova, M. Moraru, A. Panov

Î N C H E I E R E

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul:

Judecători:

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere ”Cenar” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere ”Cenar” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Fedorei Sapianic cu privire la anularea titlurilor executorii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere ”Cenar” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

C O N S T A T Ă :

La 05 februarie 2013 ”Cenar” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Fedorei Sapianic privind anularea titlurilor executorii emise în baza încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 07 mai 2010 și a hotărârii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 27 mai 2010.

În motivarea acțiunii a invocat că Procurorul r-nului Orhei a inițiat în interesele Fedorei Sapianic un proces judiciar privind încasarea din contul SRL ”Cenar” a prejudiciului cauzat ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză în mărime de 6042 lei, care s-a finisat cu emiterea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2010 a fost admis apelul declarat de SRL ”Cenar”, casată hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi soluții, prin care acțiunea a fost respinsă. Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 15 iunie 2011 a

casat actele de dispoziție ale instanțelor ierarhic inferioare și a dispus remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 octombrie 2013 cererea de chemare în judecată depusă de către Procurorul r-nului Orhei în interesele Fedorei Sapianic a fost scoasă de pe rol, iar problema privind anularea documentelor executorii emise în baza încheierii din 07 mai 2010 și a hotărîrii din 27 mai 2010 nu a fost soluționată.

Fiindcă, hotărîrea primei instanțe din 27 mai 2010, precum și documentele executorii eliberate în litigiu și-au pierdut valoarea juridică, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată, solicitînd anularea acestora.

Prin hotărîrea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 cererea de chemare în judecată, depusă de către SRL "Cenar", a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, SRL "Cenar" la 12 mai 2014 a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2014 cu pronunțarea unei noi soluții, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 s-a respins apelul declarat de către SRL "Cenar" și s-a menținut fără modificări hotărîrea primei instanțe.

La 18 februarie 2015 SRL "Cenar" a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului recurenta a invocat dezacordul cu decizia instanțelor de judecată, menționînd că la examinarea cauzei, instanțele de judecată eronat au soluționat litigiul, or legislația în vigoare nu interzice înaintarea acțiunilor în judecată cu privire la anularea unor documente executorii, în cazul în care nu produc efecte juridice ca urmare a anulării hotărîrii judecătorești. Nu există nici o normă juridică, care să interzică înaintarea în instanța de judecată a unor astfel de acțiuni. Prin prisma principiului disponibilității părții în proces partea este liberă de a alege metodele de apărare a dreptului său subiectiv.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 noiembrie 2014 (f.d.112-114). Din dosarul civil nu rezultă data expedierii deciziei integrale recurentului, iar dovada recepționării acesteia lipsește. (f.d.115)

În asemenea împrejurări, Colegiul consideră că cererea de recurs depusă la 18 februarie 2015 se consideră a fi depusă în termen. (f.d.117, 121-122)

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În speță, Colegiul atestă că recursul conține argumente ce țin de dezacordul recurentului cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare, a constatat circumstanțele cauzei și a aplicat normele materiale și procesuale. Respectiv obiecții de fapt și de drept deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău cu referire la titlurile executorii nr.2-2847/10 eliberate în baza hotărîrii judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 mai 2010 privind încasarea prejudiciului material în mărime de 6042 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 181,3 lei, întemeiat a remarcat că potrivit art.83, lit.e) Cod de executare procedura de executare încetează în cazul anulării prin hotărîre irevocabilă a actului de dispoziție în baza căruia a fost emis documentul executoriu. Titlul executoriu ca act subsecvent unei hotărîri nu poate fi anulat din momentul emiterii, ori el nu produce de drept efecte juridice din momentul anulării hotărîrii.

Cu referire la titlul executoriu nr.2-2847/10 din 07 mai 2010, eliberat de judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău în baza încheierii din aceeași dată privind asigurarea acțiunii, instanța de recurs reține că litigiul, al cărui executare s-a asigurat prin actul de dispoziție din 07 mai 2010 nu este consumat, ori cauza la acțiunea Procurorului r-nului Orhei în interesele Fedorei Sapianic privind încasarea din contul SRL ”Cenar” a prejudiciului cauzat ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză în mărime de 6042 lei, pînă în prezent se află pe rolul judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere ”Cenar” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Direcția de Furnizare a Produselor Petroliere ”Cenar” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Fedorei Sapianic cu privire la anularea titlurilor executorii.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas